

[Kjærulff Schmidt.]

brydningstiden indtil systemskiftet, årene under den tyske besættelse og retsopgøret efter besættelsen er nogle af de perioder.

Grundlovens § 57 skulle give folketinget mulighed for at forhindre, at overgreb rammer medlemmer af tinget. Der er altså ikke tale om, sådan som nogle har påstået, at fremskridtspartiet vil indføre særregler for et bestemt folketingsmedlem, men hvis immunitetsreglen overhovedet skal have nogen mening, hvis ikke reglen i realiteten kan ophæves, trækkes ud af grundloven, af et folketingsflertal, må folketingets medlemmer ved afstemningen være i deres gode ret til at foretage en selvstændig vurdering af spørgsmålet og stemme på grundlag af denne vurdering.

Når fremskridtspartiets gruppe stemmer nej, er det, fordi den retssag, der er rejst mod hr. Glistrup, efter vor bedste overbevisning alene tjener politiske formål og er gennemsyret af politiske hensyn.

Ja men har højesteret da ikke fastslået, at sagen ikke er politisk? Nej, højesteret har alene fastslået, at sagen efter højesterets vurdering ikke rejser sig af politiske forbrydelser og derfor ikke er politisk i retsplejelovens § 687' forstand. Højesteret har ved sin bedømmelse anlagt den snævrere mulige fortolkning af § 687, således som også professor Thøger Nielsen har påvist i en kronik i Berlingske Tidende i dag. Det siges således i højesteretskendelsen, at spørgsmålet om, hvorvidt politiske hensyn har haft indflydelse på sagens rejsning og sagens behandling, ikke findes at have betydning for afgørelsen af, om der foreligger en politisk lovovertrædelse. Derfor er højesterets kendelse også uden betydning for afgørelsen af immunitetsspørgsmålet.

Desværre har flere medlemmer af folketinget ifølge de sidste ugers avisdebat ikke forstået eller ikke villet forstå, at det er to forskellige ting, folketinget og højesteret skal tage stilling til. Jeg håber dog, at professor Alf Ross ved sin kronik i Berlingske Tidende den 25. februar har forklaret tingene så tydeligt, at folketingets medlemmer forstår, at man kan stemme imod immunitetsophævelsen uden at ville sætte højesteret ud af kraft.

Jeg vil derefter gennemgå nogle enkelte af de uendelige mange faktorer, der viser, at

denne retssag mod hr. Glistrup i bund og grund er politisk, at sagen på intet punkt hverken ved sin tilblivelse eller ved sin behandling svarer til noget som helst, der tidligere har foreligget for en dansk domstol, og at der er en nøje sammenhæng mellem sagens politiske karakter og dens usædvanlige aspekter.

Sagen er usædvanlig ved sin opståen. Den opstod præcis samtidig med den fremskridtsbevægelse, der nu i 4 år har påpeget de utrolig mange skævheder i samfundet, har påpeget den risiko, der ligger i den enorme bureaukratisering af hele samfundsmaskineriet, har påpeget det tyranni, befolkningen udsættes for fra den herskende klasse af embedsmænd, der efterhånden har tiltaget sig den reelle politiske magt i Danmark.

Sagen opstod præcis samtidig med, at fremskridtsbevægelsen opstod, og presset mod hr. Glistrup fra administration og anklagemyndighed er vokset i takt med, at fremskridtsbevægelsen voksede sig stærkere og påpegede, hvordan de mange samfundsskævheder bedst kan rettes op.

Er der noget menneske i Danmark, der for alvor tror, at sagen mod hr. Glistrup havde eksisteret, hvis ikke jorden var blevet slået væk under fødderne på de gamle partier ved den begivenhed den 30. januar 1971, der betød fremskridtsbevægelsens start?

Sagen er også usædvanlig ved sin udførelse. Skattesager behandles her i Danmark nu engang af de skattelignende myndigheder med ankemulighed til landsskatteret og domstole, men ved at rejse straffesag overlader man afgørelsen til en juridisk dommer og to sagligt aldeles ukyndige, men til gengæld vælgerforeningsudpegede domsmænd.

Var det en tilfældighed, at præsidenten for Københavns byret udtalte, at man naturligvis ikke kunne have fremskridtsfolk som domsmænd? Og er det en tilfældighed, at de to domsmænd, der er udpeget, har deres politiske ståsted i partier, hvis samfundssyn ligger langt fra fremskridtspartiets liberale og frisindede livsopfattelse?

Men ved at gøre sagen til en straffesag stik imod den normale fremgangsmåde i skattesager opnåede man samtidig, at hr. Glistrup skal være til stede i alle retsmøder, der berammes i de næste måske 2, 3 eller 5